

Motion till riksdagen

1989/90:Jo415

av Bengt-Ola Rytta m.fl. (s)

Fritt mete

Riksdagen har tidigare beslutat om fritt fiske med handredskap på östkusten och i några av de stora sjöarna. Detta har varit en mycket uppskattad reform som väl anknyter till gammal sedvänja i landet.

I den tidigare fiskelagen från 1950 sägs i 5 §: "I enskilt vatten må, såvitt ej nedan annat stadgas, fiske bedrivs endast av jordbrukare eller den som genom avtal, urminnes hävd, dom eller skattläggning eller på annan särskild grund äger rätt därtill." Gentemot gällande lagstiftning torde det vara omöjligt att åberopa "urminnes hävd". Detta är en beklaglig inskränkning i gemene mans fri- och rättigheter. I utbyte mot hävden som naturligtvis också hade sina inskränkningar, borde det vara möjligt att i betydligt högre grad tillämpa fritt fiske med vanligt enkelt metspö. I de flesta fall skulle en sådan ordning inte ekonomiskt skada fiskerättsinnehavaren. I många vatten är snarast problemet att det fiskas för lite, med "tusenbröder" som följd. I vatten med ambitiös fiskevård och/eller ädelfiskbestånd bör fritt fiske inte tillämpas. Detta problem kan lösas genom att länsstyrelsen ges rätt att på fiskerättsinnehavarens framställan meddela undantag från det fria fisket.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om fritt fiske med vanligt enkelt metspö.

Stockholm den 25 januari 1990

Bengt-Ola Rytta (s)

Leo Persson (s)

Irène Vestlund (s)

Inger Hestvik (s)

Arne Mellqvist (s)